

paa de Omraader, hvor den har Brøst. Og det har været mig en ikke ringe Tilfredsstillelse at se, at den forrige Justitsminister ganske sluttede sig til denne Betragtning som noget, der var bedst stemmende med danske Forhold, og vi holde vedblivende derpaa. Om man kan faa Retsplejeloven ud af Verden paa den Maade, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), den tidligere Justitsminister, mente, skal jeg ikke kunne sige, og jeg har heller ikke noget imod, at Civilretsplejeafsnittet bliver gennemført til Lov, men hele Retsplejeloven ønsker jeg ikke paa nogen Maade gennemført, og vi kunne vel ogsaa være enige om, at den bliver ikke gennemført i adskillige Aar paa Grund af de pekuniære Krav, den stiller til Statskassen.

Men bortset derfra, uden Hensyn til, at disse Bestemmelser om 3 Dommeres Medvirkning findes i Retsplejeloven, anser jeg det, der er nedlagt i dette lille Lovforslag, for saa godt, at vi fra vor Side ville være med til at fremme det saa hurtigt som muligt. Ønsker det ærede Medlem, der nys talte som Repræsentant for et Mindretal, at der skal nedsættes Udvalg, antager jeg, at ingen her i Tinget vil modsætte sig det, da det jo er erkendt fra alle Sider, at Loven skal fremmes, og man kun kan ønske, at det bliver i saa god Skikkelse som muligt, hvis det ikke allerede i Forvejen er Tilfældet. Dermed skal jeg for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Bülow): Jeg takker for den velvillige Behandling, Lovforslaget har faaet her i Tinget.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) rettede forskellige Bemærkninger til Lovforslaget, som det skal være mig en Fornøjelse at svare paa. Det, som det ærede Medlem væsentlig opholdt sig ved, er § 2; derimod lader der jo til at være Enighed i denne Forsamling om § 1, saaledes at man kan gaa med til, at Dommernes Antal nedsættes fra 5 til 3. Men det er altsaa Bestemmelserne i § 2, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds væsentlig ønskede Oplysning om. Det, der her er bestemt, er, at Hof- og Stadsretten kan sættes paa flere Dage i Ugen, medens den nu kun kan sættes paa 1 Dag, og at den kan sættes i flere Afdelinger og flere Afdelinger hver Dag. Det, der er Hensigten, er at oprette ved Hof- og Stadsretten 10 Protokoller og give hver Protokol sin Dom-

mer og saaledes, at Retten kan sættes i 2 Afdelinger hver Dag. Det vil med andre Ord sige, at der sidder 2 Dommere hver Dag paa Ugens 5 Søgnedage — jeg tror, at man vil undtage Torsdag af Hensyn til Søg- og Handelsretten, der den Dag holder Møde. Og det, som skulde opnaas derved, skulde da være det, at hver Dommer kunde sætte sig ind i de Sager, som behandles ved hans Protokol, og derfor være klar over, om de Udsættelser, som begæredes i de paagældende Sager, ogsaa burde tilstedes, medens det nu er en Umulighed for en Dommer i Hof- og Stadsretten om Mandagen, naar alle Sager forebringes, at danne sig noget Skøn om en Anstandsgrunds Betimelighed eller ikke. Og saa er Meningen den, at Vidneførselen i de Sager, der blive foretagne den paagældende Retsdag, skulde foretages umiddelbart efter Retsmødets Slutning; man forudsætter nemlig, at disse Retsmøder ville blive forholdsvis korte, $\frac{1}{2}$ eller 1 Time hver Dag, og umiddelbart derefter skulde altsaa Vidnerne tilstedes til de paagældende Sager, som vare behandlede den Dag, og altsaa afhøres af den Dommer, som forudsættes at kende noget til Sagen. Derved vil altsaa det, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds særlig fæstede sin Opmærksomhed ved, nemlig Mangelen af tilbørlig Fremme af Vidnesager, ske Fyldest. Det er netop et af Formaalene med denne Ordning. Anstandsproceduren vil ligeledes, som det ærede Medlem paapegede at den burde, finde Sted for en enkelt Dommer, det findes for Resten ommeldt i Motiverne til Lovforslaget, hvor alt dette findes omtalt. Men som en nødvendig Konsekvens af disse, om jeg maa kalde dem organisatoriske Bestemmelser for Overretten, følger ogsaa dette, at Justitiarius maa bestemme, naar en Stævning kan falde i Rette. Thi naar Sagerne skulle fordeles paa 10 forskellige Protokoller eller 5 forskellige Retsdage, maa man jo i Forvejen kunne bestemme, til hvilken Retsdag og til hvilken af de 10 Protokoller Sagen skal falde i Rette. Det er noget, som heller ikke er ukendt i den gældende Proceslovgivning, saaledes ved Stævninger til alle de saakaldte ekstraordinære Retter, Politirets-, Gæsteretsager og for Resten ogsaa nu for Vidneførselens Vedkommende. I Virkeligheden udtages Stævningerne her til til den Tid og det Sted, som Dommeren maatte fastsætte. I Vidnestævningen skriver man ganske vist en bestemt Dag, men man faa aldrig Vidnet for paa denne Dag, det vil faktisk blive udskudt. Forholdet